

[Justitsministeren]

landet, må jeg sige, at der er ikke og bliver ikke fri adgang til Danmark, når det indre marked opstår. For en lønmodtager skal der – som det gælder i dag – være et arbejdstilbud for en EF-borger, for at vedkommende kan komme ind under EF-reglerne. Jeg tror slet ikke, der er nogen begrundelse for at opstille noget i retning af et skræmmebillede om alt det forfærdelige, der vil kunne ske i forbindelse med det indre marked.

Når der tales om bosættelse her i landet, synes jeg også, jeg vil gøre opmærksom på, at det ikke er muligt for en EF-borger at erhverve fast ejendom her i landet. Der har vi jo bestemmelserne i en særlig lov, der bliver håndhævet særdeles kraftigt af Justitsministeriet. Der har, som man har set – måske navnlig i forbindelse med en bestemt sag – været indvendinger, fordi vi så stærkt fastholder de principper, vi har om, at det ikke skal være muligt for udlændinge at erhverve fast ejendom her i landet, men det er vores agt at fastholde dette princip.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må starte med at sige til justitsministeren, at i justitsministerens første indlæg blev det udtalt, at regeringen var enig i, at der var et behov for at stramme reglerne. Jeg kunne ligesom fornemme, at man fra regeringens side ville finde ud af, hvad Socialdemokratiet havde at sige til denne stramning af familiesammenføringsreglerne. Det blev der ikke talt ret meget om, da hr. Ole Espersen var heroppe. Det undrer mig særdeles meget, specielt fordi man var så ivrig inden folketingsvalget med at tale om, at man nok burde se på forholdene, og at man nok burde indføre en ændring. Men det var som sagt inden folketingsvalget.

Jeg vil sige til hr. Ole Espersen, der siger, at Fremskridtspartiet havde en vis succes: ja tak, det må vi vistnok sige, vi havde egentlig en vis succes. Nu tror jeg, at det ikke alene var det, der gav os vores gode valg, men der er da ingen tvivl om, at det var en del af grunden til det. Til gengæld tror jeg også, at de to mandater, som Socialdemokratiet undlod at tage efter alle opinionsmålinger, ikke blev til flere, fordi der var en såkaldt hemmelig rapport, som tilfældigvis lige blev lagt frem eller som pressen fik lidt nys om inden folketingsvalget. Det var ret pudsig, og jeg tror egentlig, at det var ret heldigt for Socialdemokratiet, at det skete.

Når hr. Ole Espersen i den grad taler ned til befolkningen, som det skete heroppe fra talerstolen, ved at sige, at der er nogle ude i befolkningen, der har misforstået tingene, synes jeg, det er en fantastisk form for arrogance, som vistnok kun kommer frem i Socialdemokratiet i dette Folketing. Netop over for de vælgere, som Socialdemokratiet har, taler man om, at der er nogle, der har »misforstået« situationen. Jeg tror egentlig, at der ude i befolkningen er en ret god forståelse for, hvad udlændingelovgivningen har betydet for den danske befolkning. Jeg har heller ikke udtalt mig så meget anderledes end den socialdemokratiske borgmester i Ishøj, Per Madsen, gjorde kort før folketingsvalget, bortset fra at jeg synes, at den socialdemokratiske borgmester næsten er diskriminerende i sine udtalelser om flygtninge og indvandrere, når han siger, at nu skal de altså have en vis form for uddannelse, inden de kan komme til Danmark. Det har Fremskridtspartiet dog i hvert fald aldrig nogen sinde udtalt. Det var faktisk en socialdemokratisk borgmester, der kom med den slags udtalelser.

Så sagde fru Elsebeth Kock-Petersen, at hun slet, slet ikke forstod, hvorfor vi havde fremsat denne dagsorden. Det vil jeg da godt forsøge at forklare. Ved kommune- og amtsrådsvalget sendte vi statsministeren et spørgsmål til skriftlig besvarelse; vi spurgte, om han ikke mente, at det var en god idé at sætte spørgsmålet om flygtningeproblemet til afstemning samtidig med kommune- og amtsrådsvalget. Det syntes statsministeren ikke. Statsministeren svarede, at det spørgsmål ikke egnede sig til en folkeafstemning. Så kan man diskutere, hvilke spørgsmål der egner sig til folkeafstemning; EF-pakken kunne godt sendes ud, men statsministeren mente åbenbart ikke, at den danske befolkning kunne finde ud af, om den skulle stemme ja eller nej til flygtningelovgivningen.

Regeringen har omtalt familiesammenføring. Den blev omtalt lidt i statsministerens åbningstale, men én ting er, hvad der bliver sagt i en åbningstale, en anden ting er, hvad der bliver udført i praksis. Mig bekendt er der intet initiativ sat i gang fra Justitsministeriets side for at ændre disse forhold. Justitsministeren må meget gerne rette mig heroppefra, hvis jeg ikke har ret. Jeg tror faktisk, at jeg har ret.

Hr. Bernhard Baunsgaard omtalte forskellige historiske personer og deltog således over-